

[Jørgen Estrup]

enheder. Dermed er vi i det kommende år på et niveau, der svarer til, hvad vi havde netto af almennyttigt byggeri i 1986 og 1987. Det er det niveau, vi har sigtet på fra radikal side.

Det er også fornuftigt, at vi samtidig ændrer i forhold til det, der var forudset i finanslovforslaget, sådan at der føres 500 enheder ungdomsboliger over til det almennyttige byggeri. Når der er vanskeligheder med at afsætte ungdomsboligkvoten, er det ikke rimeligt at fastholde den. Samtidig har vi herved en ekstra mulighed for at tilgodese flygtningenes behov.

Andelsboligproblemet har spillet en rolle i diskussionen op til vores første behandling. Det, der her er tale om, er, at man meget gradvis indfører egenbetaling i andelsboliger med alle mulige skyldige hensyn til dem, der allerede har engageret sig i et projekt, og med egenbetaling af en størrelse, som kun svarer til 2-3 pct. af boligydelsen. Det er en fremgangsmåde, som giver mulighed for at stoppe, hvis det viser sig, at efterspørgslen efter andelsboliger ikke kan holde. Det er, synes jeg, den rette vej at gå.

Jeg er unægtelig ganske rørt over den socialdemokratiske interesse for andelsboligen. Det er ikke just det, vi har hørt og været vant til tidligere. Det lover godt, og jeg tror ikke, der er nogen tvivl om, at regeringspartierne ønsker at tage imod det socialdemokratiske tilsagn om at støtte de private andelsboliger.

Lad mig blot til allersidst føje en enkelt bemærkning til om den ændrede administration af kommunernes byggeskadesager.

Jeg tror, man skal være varsom med at åbne for et ekstra tilsyn i forbindelse med byggeskaderne. Sådan som bemærkningerne til lovforslaget er formuleret, lægger man vægt på, at det både gælder større sager og sager af mere kompliceret karakter. Derved kan man meget nemt få kommunerne til at få den fornemmelse, at det er i samtlige sager, de nu skal have ekstra rådgivning. I så fald tror jeg man får en for høj udgift, som kun gavner de rådgivende ingeniører, og man får samtidig mulighed for et kompliceret forløb, eftersom det jo er stikprøvekontrol.

Jeg vil bede boligministeren, om vi ikke kan kigge på denne sag under udvalgsarbejdet og eventuelt lave en opblødning, så vi forhindrer et bureaukratisk forslag på det her punkt.

Lis Noer Holmberg (CD):

Da CD's boligpolitiske ordfører desværre måtte gå, skal jeg hermed fremføre hr. Bollmanns indlæg.

Lovforslaget her er jo det årligt tilbagevendende slag om kvoter. Sædvanen tro er der også medtaget andre ændringer af boligbyggeriloven.

Lad mig først sige, at fastsættelsen af kvoter og de andre tiltag naturligt må ses i sammenhæng med finansloven. Der er tale om væsentlige besparelser.

I CD har vi den opfattelse, at det meste af det, ministeren her foreslår, lyder fornuftigt. Det gælder kvoten for de almennyttige boliger. Det er rigtigt, at sidste år skete der en ekstraordinær forhøjelse af hensyn til flygtningene. Det gælder også reduktionen i antallet af ungdomsboliger, især når de ikke bliver brugt. Og det gælder den ændrede finansiering af byggeskader og decentralisering af godkendelseskompetencen.

Derimod er der stor skepsis i CD's gruppe med hensyn til at ændre vilkårene for andelsboliger. Vi synes, det er en god og fornuftig boligform, som vi gerne fortsat ser som alternativ til de øvrige boligformer, og derfor synes vi, det er meget betænkeligt at forringe forholdene for andelsboliger.

Jeg har godt set ministerens begrundelse, nemlig at balancen mellem de forskellige boligformer er forrykket, men alligevel må vi se med stor ulyst på den del af lovforslaget.

Man kan ikke lade være med at undre sig over, at der skulle radikal deltagelse i regeringen, for at andelsboligen skulle straffes. Men sådan er der jo så meget.

Vi overgiver hermed forslaget til videre udvalgsbehandling.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg er meget enig med den radikale ordfører, som udtalte, at vi har brug for en langsigtet boligpolitik, og jeg er også enig i de bemærkninger, der faldt om Ølgaardudvalget, hvor der netop er lagt op til, at man skal have en principiel gennemtænkning af behovene, og hvordan vi dækker behovene bedst muligt. Men det er jo ikke det, vi skal drøfte med dette lovforslag. Det er det mere kortsigtede.

Det vigtigste ved dette lovforslag er størrelsen af kvoterne, og her lægges der op til en ned-